

— Защото вчера казахте, че ще ни предадете нова буква. Искяхъ и азъ да я науча, господинъ учителе! — разхълца се виновно Венка.

Вечеръта малката македонка пренощува въ Калиново. На утрото дойде татко ѝ отъ Таневци. Двама, съ учителътъ, отидоха и помолиха единъ калиновецъ да прибере Венка да нощува въ дома му, докато се оправи времето. Защото разбраха, че нищо не може да спре детето да не посещава училището.

Тотю Наневъ

РОДНА КЖЩА

Винаги ще си я спомнямъ
нашта родна кжща бѣла,
въ стаичката малка, скромна,
майка ми е сладко пѣла.

Пѣла ми е за Балкана
и за храбри тамъ хайдути:
за Манушъ, Индже, Боряна—
воеводи все прочути.

Спомнямъ дѣда да разказва
подвизи на Караджата
и го слушамъ, като казва:
— Да живѣе свободата!

Баба съ писаната хурка,
въ кжта ниже тънка прежда
и край шарената люлка
чудни приказки нарежда.

Дни честити и години
минахъ азъ подъ родна стрѣха
и сега, кога си спомнямъ,
сѣщамъ радостъ и утеха.

Горски Синчецъ